04/04/2022

Η συνάντηση του Θεού με το νέο – Η δική μας συνάντηση

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ήδη φτάνουμε προς το τέλος της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, αφού βρισκόμαστε στην Κυριακή Δ’ των Νηστειών.

Το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα μάς περιγράφει μία συνάντηση. Όχι μία οποιαδήποτε συνάντηση· αλλά συνάντηση με το Θεό. Υπάρχουν στη ζωή μας αρκετές συναντήσεις που βιώσαμε και θα βιώσουμε στο μέλλον (π.χ. κοινωνικές, εργασιακές, καλλιτεχνικές κλπ.), αλλά υπάρχουν κάποιες συναντήσεις που μάς μένουν για πάντα στη μνήμη μας. Μία τέτοια συνάντηση ήταν και αυτή του Ευαγγελίου.

Ο Ευαγγελιστής Μάρκος αναφέρει πως ένας νέος με τον πατέρα του συνάντησαν το Χριστό. Ο νέος ήταν δαιμονισμένος από την παιδική του ηλικία· μία από τις χειρότερες δοκιμασίες στη ζωή. Ο πατέρας προσέλκυσε τον Ιησού για να του βγάλει το δαιμόνιο από το γιο, αφού προηγουμένως προσπάθησαν οι μαθητές Του με αποτυχία. Τότε, ο Ιησούς ξαναφέρνει στην επιφάνεια το θέμα της πίστης.

Λέει προς τον πατέρα: «εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι», όλα είναι δυνατά για αυτόν που πιστεύει. Και τότε αναφέρει ο πατέρας: «πιστεύω, κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ», πιστεύω σε Σένα· βοήθησέ με την ολιγοπιστία μου. Αμέσως, ο Ιησούς προστάζει το δαιμόνιο να φύγει από το νέο και θεραπεύτηκε. Οι μαθητές, όμως, εξέφρασαν την απορία προς τον Ιησού γιατί οι ίδιοι δεν μπόρεσαν να θεραπεύσουν το δαιμόνιο· παίρνοντας την απάντηση ότι εξέρχεται το δαιμόνιο με νηστεία και προσευχή.

Σχετικά με τα πονηρά πνεύματα, ο Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς, αναφέρει ότι: «Ο Κύριος Ιησούς ήρθε στον κόσμο για να σπάσει, να ξεριζώσει την αδύναμη πίστη των ανθρώπων στον πονηρό και να σπείρει την πίστη τού αγαθού στις ψυχές τους. Να στηρίξει την πίστη στην παντοδύναμη ισχύ τού αγαθού, στην ακατανίκητη και παντοτεινή φύση του». Συνεχίζει σχετικά με το νέο ο Άγιος: «Τα βέλη τού πονηρού την ίδια στιγμή στόχευαν προς τρεις κατευθύνσεις: στον άνθρωπο, στη δημιουργία του Θεού και στον ίδιο το Θεό. Το παιδί σεληνιαζόταν. Πώς μπορεί να ευθύνεται το φεγγάρι για την αρρώστια τού ανθρώπου; Αν η σελήνη παράγει τρέλα και αλαλία σ’ έναν άνθρωπο, γιατί δεν το κάνει σε όλους;

Το κακό δε βρίσκεται στη σελήνη αλλά στον πονηρό, το πανούργο πνεύμα που απατά τον άνθρωπο, ενώ το ίδιο κρύβεται. Ενοχοποιεί το φεγγάρι, κάτι που ο άνθρωπος δεν πρέ-πει να κάνει. Οδηγεί τον άνθρωπο μ’ αυτόν τον τρόπο να σκεφτεί πως όλα τα δημιουργήματα του Θεού είναι κακά, πως το κακό έρχεται στον άνθρωπο από τη φύση κι όχι από τα πονηρά πνεύματα που έπεσαν κι απομακρύνθηκαν από το Θεό.

Τα θύματά τους επηρεάζονται στις αλλαγές φάσης τής σελήνης, ώστε να σκεφτούν οι άνθρωποι: «Δείτε, το κακό αυτό προέρχεται από τη σε-λήνη». Κι αφού τη σελήνη τη δημιούργησε ο Θεός, ακο-λουθεί το συμπέρασμα πως το κακό προέρχεται από το Θεό. Έτσι πλανιούνται οι άνθρωποι απ’ αυτά τα άγρια και πανούργα θηρία».

Στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα κυριαρχεί η συνάντηση του ανθρώπου με το Θεό, η προσευχή προς το Θεό και η νηστεία.

Βλέπουμε μία συνάντηση ενός νέου με το Θεό στην ευαγγελική περικοπή. Υπάρχει στους χώρους των νέων, μία άποψη που κυριαρχεί, ότι όσοι πηγαίνουν εκκλησία και δηλώνουν χριστιανοί είναι έξω από την κοινωνία, οπισθοδρομικοί και διάφορους άλλους τέτοιους χαρακτηρισμούς. Ισχύει; Φυσικά και όχι.

Ένα τέτοιο αληθινό περιστατικό είναι: «Ένα γαλλικό περιοδικό έγραφε πριν ακριβώς 100 χρόνια ότι κάποιος άπιστος άνθρωπος ύστερα από συστηματικό αγώνα χρόνων κατάφερε να ξεριζώσει από την καρδιά της γυναίκας του την πίστη στο Θεό. Αποτέλεσμα αυτής της παραφροσύνης ήταν μια μέρα να σκοτώσει τα 3 παιδιά της και στη συνέχεια να αυτοκτονήσει.

Συνέβη αυτό το πολλαπλό έγκλημα γιατί χάθηκε η ευτυχία. Σε σημείωμα της τραγικής γυναίκας υπήρχαν τούτα τα λόγια: «Από τότε που βγήκε από μέσα μου η πίστη στο Θεό δεν μπορώ να υποφέρω τις δυσκολίες της ζωής και για να μην πάθουν τα παιδιά μου το ίδιο τα σκοτώνω και αυτοκτονώ» (Υακίνθου, Θησαυρός γνώσεων και ευσεβείας, Αθήναι α.χ. σ. 562).

Ο Ρώσος συγγραφέας Φιόντορ Ντοστογιέφσκι, υπογραμμίζει ότι: «Χωρίς Θεό, όλα επιτρέπονται». Θα πρέπει να διαλέξουμε στη ζωή μας αν θέλουμε να ακολουθήσουμε το Θεό ή όχι. Ο Θεός μάς δίνει τη δυνατότητα να είμαστε ελεύθεροι και χαρούμενοι για όλα. Γιατί έχουμε ως στήριγμα και λιμάνι στις δυσκολίες και στα προβλήματα της καθημερινότητας, το Θεό. Χωρίς Θεό, χωρίς κάποιο στήριγμα στη ζωή μας, είναι πολύ δύσκολα να ανταπεξέλθουμε και να πορευτούμε στη ζωή.

Πηγή: pemtousia.gr (Σωτήριος Θεολόγου)